

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1526/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 44.Pf.636.804/2024/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselő (Dr. Tóth T. Zoltán ügyvéd) útján előterjesztett alkotmányjogi panaszában az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kérte a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 44.Pf.636.804/2024/6. számú ítélete, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.P.52.474/2022/45-I. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] Az indítványozó a bírói döntéseket ellentétesnek tartja az Alaptörvény B) cikkével, V. cikkével, VI. cikk (1) és (2) bekezdésével, XIII. cikk (1) bekezdésével, XV. cikkével, XXII. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével és 28. cikkével.
- [3] Az indítvány benyújtását megelőző bírósági eljárásnak az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából lényeges elemei a következők.
- [4] Az indítványozó tulajdonát képező lakásokat magába foglaló társasház a födémszerkezete hibás voltára tekintettel az építési hatóság kötelezte annak kijavítására. A társasház a födémszerkezet felújítását elhatározta. A határozatot az indítványozó megszavazta, és a társasház közös képviseletét ellátó jogi személy rendelkezésére bocsátotta a lakás kulcsait, abból a célból, hogy azokról – a födémszerkezet felújítására a társasházzal vállalkozási szerződést kötő gazdasági társaság megbízásából eljáró személy számára – másolat készüljön.
- [5] A födémszerkezet felújításával kapcsolatos munkavégzés 2022 júniusában elkezdődött, majd 2022. július 25-én leállt. Az indítványozó az eredeti kivitelezési tervekhez képest megfogalmazódó eltérő igényei miatt közte, a társasház, a felújítást

végző vállalkozó és a kivitelezés műszaki ellenőrzését végző személy (a továbbiakban együttesen: alperesek) között, jogvita alakult ki. Ennek következtében az indítványozó 2022. augusztus 22-én az ingatlanokon zárat cserélt, amelyet követően a társasház illetve a vállalkozó képviselői az ingatlanokba bejutni már nem tudnak.

- [6] 2022. augusztus 26-án az indítványozó birtokvédelmi eljárást kezdeményezett az illetékes önkormányzati jegyzőnél. A jegyző határozatával a kérelmet elutasította. A határozat indokolása szerint a felek közt a birtokláshoz való jog tekintetében jogvita van, így az eljárás jegyző előtt nem folytatható.
- [7] Az indítványozó ezt követően keresetlevelet nyújtott be a Pest Központi Kerületi Bírósághoz, amelyben kérte a bíróságot, hogy a jegyző által kiadott határozatot változtassa meg, és a társasházat, a kivitelezőt és a műszaki ellenőrt tiltsa el a további birtoksértő magatartástól.
- [8] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. A bíróság a keresetet elutasító döntését azzal indokolta, hogy fogalmilag kizárt, hogy az alperesek birtoksértést követtek volna el, hiszen az ingatlanba nem léptek be, meg sem kísérelték, miután az indítványozó 2022. augusztus 22-én az ingatlanokon zárat cserélt, az alpereseket az ingatlanokból kitiltotta, oda őket nem engedi be. A birtokvédelem iránti kérelem megalapozatlan, mivel a kereseti kérelem kizárólag a zavarás megszüntetésére és attól való jövőbeni eltiltásra vonatkozott. Az alperesek nem követtek el birtokháborítást, ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 5:7. § bekezdése szerinti zavarás megszüntetés és a jövőbeni eltiltás is fogalmi képtelenség.
- [9] Az elsőfokú ítélet ellen az indítványozó fellebbezett. A fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [10] A másodfokú bíróság álláspontja szerint – figyelemmel arra, hogy az eljárás tárgyát a jegyző posszeshórius eljárásban kiadott határozata képezte – az elsőfokú bíróság helyesen ítélte meg, hogy az indítványozó által megjelölt, érvényesíteni kívánt jog alapján arról kellett döntenie, hogy van-e olyan tilos önhatalom, amelynek megszüntetése érdekében az alperest kötelezni kell a dolog birtokának visszaadásával az eredeti állapot helyreállítására, vagy a zavarás megszüntetésére, azaz az általa kifejtett magatartás gyakorlásának eltiltására. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy a törvényi tényállási elemek teljesüléséhez az kell, hogy az indítványozó birtokon kívül legyen vagy állítsa az alperesek által kifejtett jogellenes behatást előidéző magatartás gyakorlását, illetve fennállást. A perben tehát nincsen jelentősége annak, hogy a felperes által a birtokának visszaszerzését és a birtoklásában történő zavarás kizárását megelőzően a zavarás tilos önhatalomnak minősült-e.

- [11] 2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványban kifejtett álláspontja szerint a támadott bírósági ítéletek az alábbiak szerint sértik Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes eljáráshoz fűződő jogát.
- [12] Az indítványozó álláspontja szerint a tényállás tisztázása körében a bíróság figyelmen kívül hagyta az általa tett tényállításokat és az általa csatolt bizonyítékokat, amelyek az alperesek birtokháborító magatartására vonatkoztak. Továbbá sérti a tisztességes eljárás követelményét a bíróság azon eljárása, hogy az alperesek beadványait és az azokhoz csatolt bizonyítékait az indítványozóval közölte és arra nyilatkozattételre hívta fel, majd ezeket utóbb az ítéletében nem releváns nyilatkozatoknak és körülményeknek értékelte. Ezzel akadályozva a hatékony pervitelt és a perkoncentrációt, amely az eljárás elhúzódását és jelentős többletköltséget eredményezett.
- [13] Az indítványozó álláspontja szerint továbbá a bírósági ítéletek indokolása hiányos és formális, nem teszi lehetővé az okszerű ellenőrzést. Az indítványban több ponton is vitatta az ítéleti indokolás megállapításait, és következtetéseit.
- [14] Továbbá az indítványozó sérelmezi, hogy a bíróság annak ellenére nem tett eleget szignalizációs kötelezettségének, hogy az ügyben bűncselekmény gyanúja merült fel, ezzel elzárva az indítványozót attól, hogy ezt maga megtegye, így nemcsak valótlan állításokkal szemben kellett védekeznie, hanem az ezeket alátámasztó – álláspontja szerint csupán kreált – bizonyítékokkal szemben is terhelte a bizonyítást. Mindez az indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő jogán túl sérti az Alaptörvény B) cikk szerinti jogállamiság elvét is, ugyanis megakadályozza a bűncselekmény megfelelő felderítését és szankcionálását. Továbbá megfosztja az érintett felet az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított hatékony jogorvoslathoz való jogától is, mivel az esetleges jogsértő magatartás nem kerül kellőképpen feltárára.
- [15] Továbbá a másodfokú ítélet által helybenhagyott elsőfokú ítéleti indokolás egyes megállapításainak az indítványozó olyan értelmet tulajdonít, amelyekből a bíró elfogultságára lehet következtetni, amely sérti az Alaptörvény XV. cikkében foglalt egyenlő bánásmód és törvény előtti egyenlőség követelményét.
- [16] Az indítványozó mindezekon túl az Alaptörvény XIII. cikkében foglalt, tulajdonhoz való jogának sérelmét állította arra való hivatkozással, hogy az elsőfokú bíróság úgy állapított meg ügyvédi munkadíjat az alperes társasház javára, hogy a felszámítás alapjaként megjelölt megbízási szerződés nem a peres ügyre vonatkozott. A másodfokú bíróság a fellebbezés erre vonatkozó kérelmét nem vizsgálta érdemben, mert megítélése szerint az indítványozó eredeti fellebbezése erre vonatkozóan nem tartalmazott kérelmet, ilyen kérelmet csupán a hiánypótlási felhívást követően

terjesztett elő, azonban a hiánypótlás csak az eredeti fellebbezési kérelem hibáinak és hiányosságainak orvoslására szolgálhat, új kérelmet nem tartalmazhat.

- [17] Továbbá az indítványozó úgy véli, hogy a bíróság jogértelmezése, miszerint a múltban történő birtoksérelem ellenére – mivel birtokába visszakerült – nem illeti meg az a jog, hogy a jövőbeli esetlegesen birtoksértő magatartástól való eltiltást kérjen, ellentétben áll az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés, V. cikk, VI. cikk (1) és (2) bekezdés, XIII. cikk (1) bekezdés, XXII. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés és 28. cikk rendelkezéseivel.
- [18] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát [Abtv. 56. § (3) bekezdés].
- [19] 3.1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntést követő hatvan napon belül lehet benyújtani [Abtv. 30. § (1) bekezdés]. A Fővárosi Törvényszék ítéletét az indítványozó jogi képviselője 2025. március 25-én vette át, alkotmányjogi panaszát az indítványozó 2025. május 23-án, tehát az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti hatvan napos határidőn belül terjesztette elő.
- [20] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet fordulhat alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz. Az Abtv. 1. § a) pontja szerint egyedi ügy a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás. Az indítványozó az alkotmányjogi panasz eljárás alapjául szolgáló peres eljárásban felperesként vett részt, így az indítványozásra jogosultnak és érintettnek tekinthető. A támadott ítélet az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, alkotmányjogi panasszal támadható. Az indítványozó rendelkezésre álló rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [21] 3.3. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése előírja, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglaltakat. Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat az indítványban megjelölt alkotmányossági kérelemre korlátozódik. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja

szerint a kérelem akkor tekinthető határozottnak, ha alkotmányjogi panasz esetén egyértelműen megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, illetve az e) pont szerint egyértelműen indokolni kell, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „az Alaptörvény egyes rendelkezéseinek pusztá felsorolása ugyanis nem ad kellő alapot az alkotmányossági vizsgálat lefolytatására [...]” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}.

- [22] Az indítványozó az Alaptörvény V. cikkével, valamint VI. cikk (1) és (2) bekezdésével, valamint XV. cikkével összefüggésben önálló, alkotmányjogilag értékelhető indokolást egyáltalán nem adott elő.
- [23] Az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jog sérelmét a másodfokú bíróság perköltség tárgyában hozott döntésével összefüggésben állította, de nem adott elő arra vonatkozó indokolást, hogy a bírói döntésekben foglalt jogértelmezés miért sérti az alkotmányos tulajdonhoz való jogot.
- [24] 3.4. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának ugyancsak törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy a panaszos Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget.
- [25] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatot folytat abban a tekintetben, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése önmagában nem Alaptörvényben biztosított jog, így a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a kellő felkészülési idő hiánya esetén. {erről lásd pl.: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]–[17]; 3322/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [10]; 2/2025. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [16]} – lehet alapítani. Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét azonban nem a fenti kivételekre tekintettel állította.
- [26] Az Alaptörvény XXII. cikk (1) bekezdését az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata olyan államcélnek tekinti, amelyből az egyén számára közvetlenül érvényesíthető jogok nem vezethetők le {lásd pl.: 24/2019. (VII. 23.) AB határozat, Indokolás [65]; 3196/2020. (VI. 11.) AB határozat, Indokolás [9]}.
- [27] Továbbá nem tartalmaz az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot az Alaptörvény 28. cikke sem, amely a bíróságoknak címzett jogértelmezési szabályt fogalmaz meg {lásd pl. 3084/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [6]; 34/2019 (XI. 29.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [28] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogának sérelmét az indítványozó arra hivatkozva állította, hogy az eljáró bíróságok nem tettek eleget szignalizációs kötelességüknek. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7)

bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tartalmát tekintve azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [15]}. E jog lényegi tartalmával tehát nem áll összefüggésben a bíróságok szignalizációs kötelezettsége.

- [29] 3.5. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [30] Az Alaptörvény, XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [31] Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Ugyancsak nem elégséges érvelés annak kinyilvánítása, hogy a bírói döntés az indítványozókra hátrányos tartalommal rendelkezik.
- [32] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza valójában a bírósági döntés felülbírálatára irányul. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó panasza egészében nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, az eljáró bíróság jogértelmezésének és jogalkalmazásának helytállóságát vitatják és a támadott ítéletben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében.
- [33] Az Alkotmánybíróságnak az indokolási kötelezettség és a tisztességes eljáráshoz való alapjog összefüggéseivel kapcsolatban is kiterjedt gyakorlata van. A bírói indokolás

hiányát az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban korábban már alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdésként értékelte {Indokolás [21]}. Az Alkotmánybíróság ezen határozatában azt a minimum elvárást fogalmazta meg a bíróság számára a bírói indokolás alkotmányos tartalma tekintetében, „hogyan az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossggal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.” (Indokolás, [34]).

- [34] Az indítványozó elsősorban azt sérelmezi a megfelelő indokolás hiányát állítva, hogy a bíróság bizonyos felvetéseit nem cáfolta tételesen. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a kifogásolt bírói döntésekben az alaptörvény-ellenesség szintjét elérő indokolási hiányosság nem merül fel. A bíróságok indokolási kötelezettségéből ugyanis nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]; 3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]}. Továbbá az indítványozó a vonatkozó érvelésében több ponton is vitatja a bíróság indokolását, ami ellentétben áll azzal az állításával, hogy a kereset elutasításának indokolása hiányozna.
- [35] Erre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében az indítvány nem vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve nem áll fenn a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetősége sem.
- [36] 4. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és 29. §-a, valamint 52. § (1b) bekezdése és az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 11.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró